

som det vil fremgå af følgende oversigt over de bestemmelser i lovbekendtgørelsen af 1958, der er berørt af nærværende lov:

1) § 7, litra i, om fritagelse for indkomstbeskatning af personlige tillæg i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., 2) § 8 om fradrag ved indkomstopgørelsen for udgifter til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer m. v., 3) § 8 A om fradragsret for gaver til almenvelgørende formål, 4) § 9, stk. 2, om fradragsret for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, 5) § 22 om ændring af nedslagsreglerne for folkepensionister m. fl., 6) § 23, stk. 2, om ændring af reglerne om børnefradrag, 7) § 25, stk. 1, pkt. 4, om ændring af forsørgerbegrebet, 8) § 26, stk. 1, om ændring af reglerne for selvstændig skatteansættelse af hjemmeværende børn og 9) § 33 om almindelig adgang til fradrag i den danske skat af skatter erlagt i udlandet.

Den ajourførte ligningslov er optaget i en ny lovbekendtgørelse, nr. 326 af 15. december 1959 (i det følgende citeret som „lovbekendtgørelsen“), og kommenteret i et cirkulære udsendt af skattedepartementet 17. december 1959.

Angående de ændringer, der er foretaget i de efter ligningsloven for 1959-60 gældende bestemmelser, anføres:

1) Ved en i lovbekendtgørelsens § 7, litra i, foretagen ændring fastslås det, at *personlige tillæg* i henhold til § 3, stk. 3, i lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl. ikke skal indkomstbeskattes.

Bestemmelsen herom indføjedes under sagens behandling i folketinget.

2) *Udgifter til rejser, reklame og lignende* med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i udlandet har hidtil kun været anerkendt som fradragsberettigede, når den pågældende virksomhed allerede havde etableret et marked i det fremmede land. Efter en i lovbekendtgørelsens § 8 foretaget ændring åbnes der nu mulighed for fradrag af udgifter som de nævnte også i tilfælde, *hvor nye markeder søges etableret*. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skatte-